

2.

Ik heb me weleens afgevraagd welke reden mij tot studie beweegt als het avond wordt en ik met weinig hoop op beheersing of voldoening de botte taal van de Angelsaksen mijn geheugen laat verspillen.

Opgebruikt door de jaren, verliest mijn geheugen zijn greep op woorden die ik tevergeefs heb herhaald en herhaald. Mijn leven weeft en ontwerpt op dezelfde manier zijn moede geschiedenis.

(Dan zeg ik tegen mezelf:) Misschien weet de ziel op de een of andere geheime, afdoende manier dat het onsterfelijk is, uitgestrekt en omvattend, dat zijn cirkel alles kan opnemen en alles kan bereiken.

Vorbij mijn bezorgdheid, voorbij dit schrijven, wacht, het universum onuitputtelijk en uitnodigend.

Jorge Luis Borges (Argentinië 1899-1986)

Uit: *Verzamelde gedichten*